

[Ingerlise Koefoed]

min mening, hvis man ikke også har en repræsentant for forskningsbibliotekerne, måske specielt for statsbiblioteket i Århus.

Jeg er også lidt ked af, at forbrugerrådet kun har fået én repræsentant, fordi jeg mener, det er meget vigtigt, at kommissionen sikrer den enkelte brugers muligheder over for massemedierne.

Jeg ville også meget gerne foreslå til overvejelse, at de handicappede på en eller anden måde blev repræsenteret i kommissionen. Der ligger i nogle af disse nye medier mange muligheder for handicapinformation, som man ikke tidligere har haft, og derfor synes jeg, det var rimeligt, at man fik en eller et par handicaporganisationer eller en sammenslutning af handicappede repræsenteret i kommissionen.

Janne Normann (RV):

Vi ser i det radikale venstre – hvis jeg må citere, hvad hr. Ole Espersen sagde – med varm interesse på mediekommissionen, men også med en smule bekymring. Den varme interesse skyldes først og fremmest, at med den teknologiske udvikling, især med hensyn til de elektroniske medier, kabel-TV, teletekst, satellit-TV osv., som vi kan forudse – og den kommer til at løbe stærkt i 1980erne – er det enormt vigtigt med et organ, som kan følge udviklingen, og som kan belyse konsekvenserne for os andre og helst også belyse dem, førend de er uomtvistelige kendsgerninger. Udviklingen får jo konsekvenser for hele samfundet, for den offentlige forvaltning, for pressen, for erhvervslivet og især for den enkelte borger, og statsministeren har ret i, at vi på dette område mangler en sammenhængende mediepolitik.

Vi er også enige i statsministerens bemærkninger om, at udviklingen ikke stopper, fordi vi ikke gør noget – så var der jo megen udvikling, der ikke var kommet længere. Men vi er betænkelige ved én ting, nemlig at kommissionen skal udstikke retningslinjer for, hvad der kan gøres. Det er rigtigt, at der skal være færdselsregler, men det er galt, hvis vi i folketinget går hen og bliver afhængige af de retningslinjer, kommissionen udstikker, eller hvis vi ret ofte får disse retningslinjer revet i næsen som den højeste visdom.

I den forbindelse vil jeg gerne sætte spørgsmålstegn ved det principielt rigtige i – statsministeren må korrigere mig, hvis det er nødvendigt – at en minister bare går hen og nedsætter kommissioner, især når det er på et så betydningsfuldt område som dette. Jeg ville egentlig ønske, at man i stedet kunne nedsætte dem f. eks. ved en folketingsbeslutning, altså særlig, hvor det ikke bare er kold teknik, det drejer sig om, men hvor det virkelig er et spørgsmål om holdninger, og hvor de ting, en sådan kommission arbejder med, er helt afgørende for vores andres mulighed for at danne os holdninger.

Jeg er i og for sig ked af, at statsministeren ikke blev ved tanken om den lille ekspertkommission. Denne kommission er jo enormt stor. Jeg synes også, det er forkert, at så mange organisationer, interessegrupper, ministerier osv. absolut skal være repræsenteret. Men det er altså især kommissionens størrelse, der gør mig betænkelig ved, om den overhovedet kan arbejde effektivt.

Det, at den skal være effektivt arbejdende, er jo meget vigtigt. Især vil jeg henlede opmærksomheden på muligheden for hurtigt at komme med delbetænkninger, bl. a. om Danmarks Radio. Vi er glade for, at kommissionen kan komme med delbetænkninger, og vi håber, at det kan ske med jævne mellemrum. Men først og fremmest har vi jo med hensyn til Danmarks Radio behandlet en masse forslag – der er talere, der tidligere har været inde på det – og jeg synes, det er meget påtrængende, at vi får en analyse af de nye muligheder, der måtte være for en fornuftig styring af Danmarks Radio.

I den forbindelse vil jeg gerne sige til det fremsatte dagsordensforslag om, at kommissionen skal fremkomme med forslag om at ophæve TV-monopolet, at det da må være udtryk for en fuldstændig misforståelse af, hvad en sådan kommission skal foretage sig. Det er jo netop meningen, at kommissionen skal komme med udtalelser og oplysninger, hvorpå vi andre kan bygge vores stillingtagen, men det er vel ikke meningen, at vi også skal sige til kommissionen, hvilke konklusioner den skal komme med. Hvis vi skulle det, så var den jo overflødig. Vi kan derfor ikke gå ind for det af fremskridtpartiet fremsatte dagsordensforslag.

Med hensyn til muligheden for at komme med delbetænkninger vil jeg også gerne pege